

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/97/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117200136
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4117200136.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Pribinova 2 (adresa na doručovanie písomnosti: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Nitre, Piesková 12), proti žalovanému: B. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., Z. X, korešpondenčná adresa: I., O. X, o zaplatenie sumy 2.754,27 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 21. novembra 2019, č. k. 14C/1/2017-171, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi proti žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie, prvoinstančný súd alebo okresný súd podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 21. novembra 2019, č. k. 14C/1/2017-171 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.754,27 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.754,27 eur od 13.12.2016 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

1.2. Ďalej rozhodol, že priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

1.3. V ďalšom výroku rozsudku uviedol, že znalec MUDr. Marián Nosál' má nárok na znalečné voči žalovanému.

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 415, § 420 ods. 1, § 444, § 450, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, nar. vlády č. 87/1995 Z. z., § 20 ods. 1 písm. b/, § 22, § 24 ods. 1, § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a § 3 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, 2 zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (zrejme zákona č. 427/2004 Z. z. - pozn. odvolacieho súdu).

3.1. V odôvodnení rozhodnutia vo veci samej poukázal na to, že žalobca sa písomne podanou žalobou zo dňa 04.01.2017 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 2.754,27 eur s prísl., dôvodiac tým, že dňa 29.08.2015 sa žalovaný dopustil konania, pri ktorom spôsobil ujmu na zdraví poškodenému príslušníkovi Policajného zboru práp. V. U., ktorý útokom žalovaného utrpel ujmu na zdraví v podobe pomliaždenia zápästia pravej ruky. Predmetom nároku žalobcu je zaplatenie sumy

vo výške 516 eur, ktorá bola vyplatená poškodenému ako náhrada za bolesť a zaplatenie sumy 2.238,27 eur (vyplatený služobný plat v nemoci), ktoré si žalobca uplatnil v zmysle ustanovenia § 114 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z. z., s poukazom na ustanovenia o náhrade škody v zmysle občianskeho zákonníka.

3.2. Vo veci bol vydaný dňa 10.03.2017 platobný rozkaz č. k. 14C/1/2017-36, ktorý bol zrušený z dôvodu podaného odporu žalovaného.

4. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že pán U. ho fyzicky napádal, bolesti nemal, smial sa, uviedol, že má fotky, celú noc ho ďalej bil s úsmevom na tvári, z jeho strany je útok voči nemu, nakoľko bola na neho podaná sťažnosť, po ktorej sa zľakol a išiel až ráno sa dať vypísať. Vypísal ho lekár nie podľa výmenného lístka, ale doktor z jeho dediny, nemal toľko maródiť ako maródil. Keď má niekto vymáhať, tak to by potom mal on od neho, mal tak isto vyplatené z poisťovne plnenie za zranenie, ktoré mu spôsobil.

5.1. Vykonaným dokazovaním (uvedeným v bode 11 odôvodnenia rozsudku) súd prvej inštancie zistil, že dňa 29.08.2015 v čase od 18.00 hod. do 06.00 hod. bol poškodený práp. V. U. velený do hliadkovej služby ako veliteľ hliadky s volacím znakom Neptun 155. Spolu s poškodeným bol do hliadkovej služby velený práp. B. B. ako člen hliadky. Hliadkovú činnosť vykonávali na služobnom cestnom vozidle, ktorého vodičom bol poškodený. V čase o 18,30 hod. dňa 29.08.2015 bola hliadka vyslaná na Dolnočermánsku ul. č. 60 do pohostinstva Domček v Nitre preveriť oznámenie o hromadnej bitke. Po príchode na miesto hliadka spozorovala osoby vychádzajúce z pohostinstva, ktoré sa správali hlučne. Hliadka tieto osoby vyzvala, aby pristúpili k SCV za účelom ich vyťaženia ku skutku v pohostinstve, na čo neskôr stotožnený B. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., Z. XXX/X sa začal voči hliadke správať vulgárne. Hliadkou bo vyzvaný, aby predložil občiansky preukaz za účelom zistenia totožnosti, pričom odpovedal, že on im nič nedá, on je 100 metrov od domu, on občiansky preukaz nepotrebuje a hliadka mu má dať pokoj, lebo on ide domov. Hliadka ho opakovane vyzvala, aby predložil občiansky preukaz s poučením, že ak tak neurobí, bude predvedený na OO PZ Nitra za účelom zistenia totožnosti. Žalovaný sa opakovane na adresu hliadky vyjadroval vulgárne slovami, následne sa rozbehol preč v úmysle utiecť z miesta vykonávaného služobného zákroku. Práp. B. B. ho dobehol v úmysle ho zadržať, chytil ho za ruku, aby zabránil jeho ďalšiemu úteku, pričom žalovaný začal metať rukami a nohami okolo seba. V tom pristúpil k žalovanému aj poškodený práp. V. U. a použil voči nemu donucovacie prostriedky podľa § 51 ods. 1 písm. a) a c) zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v podobe hmatov a chvatov tak, že ho odzadu chytil pod krk. Žalovaný sa sústavne bránil, nereagoval na opakované výzvy hliadky a opakovane ich fyzicky napádal, metal so sebou, hádzal sa o zem. Následne hliadka žalovanému založila na ruky za chrbtom putá podľa § 52 ods. 1 písm. a) a c) zákona č. 171/1993 Z. z. Aj po nasadení pút sa žalovaný hliadke pokúsil ujsť, kládol aktívny odpor, kopal nohami a neustále napádal oboch členov hliadky. Z toho dôvodu hliadka opätovne použila donucovacie prostriedky. Žalovaný bol následne posadený do SCV na zadné sedadlo a poškodený práp. V. U. išiel preveriť oznámenie do pohostinstva, kde sa nachádzali oznamovatelia I. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., Na K. XXX/XX a M. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., B. XX, ktorý uviedli, že žalovaný v pohostinstve rozhadzoval stoličky, stôl, vykrikoval na zákazníkov, urážal ich a vyhrážal sa im fyzickým útokom, čo potvrdili aj čašníci pohostinstva, pričom ho viackrát upozorňovali, aby sa správal slušne, na čo sa viackrát vyhrážal fyzickým útokom aj barmanovi. Hneď ako sa dozvedel, že prichádza policajná hliadka, odišiel spolu s kamarátmi z pohostinstva preč. Žalovaný bol následne eskortovaný na OO PZ Nitra.

5.2. Po príchode na parkovisko ul. Nábrevie mládeže č. 1 v Nitre pred budovu OO PZ Nitra bol žalovaný hliadkou vyzvaný, aby vystúpil zo SCV, na čo začal byť agresívny a začal klásť aktívny odpor tak, že si ľahol na zadnú sedačku SCV na ľavý bok a uvoľnenými nohami kopal z celej sily nekontrolovane, v úmysle zabrániť jeho vyťahnutiu zo SCV. Poškodený práp. V. U., v snahe prekonať odpor žalovaného, pristúpil k SCV a pokúsil sa ho za pomoci použitia donucovacích prostriedkov v podobe hmatov a chvatov podľa § 51 ods. 1 písm. a) a c) zákona č. 171/1993 Z. z. vytrhnúť zo SCV, pričom ho žalovaný nohou náhle zasiahol do pravej ruky, následkom čoho pocítil silnú a intenzívnu bolesť v oblasti zápästia pravej ruky.

5.3. Poškodený práp. V. U. aj napriek bolesti zápästia pravej ruky v služobnom zákroku pokračoval, na OO PZ Nitra bola zistená predtým neznáma totožnosť žalovaného. Počas vykonávania služobného zákroku za nevyhnutného použitia donucovacích prostriedkov došlo k zraneniam žalovaného, ktoré si sčasti svojim protiprávnym konaním spôsobil sám. Na OO PZ Nitra bola žalovanému privolaná rýchlá zdravotnícka služba k ošetrovaniu jeho zranení. V celej veci bol vyrozumený starší referent operačného odboru KR PZ v Nitre a na miesto sa dostavil poverený príslušník PZ, ktorý vec prevzal. Žalovanému

bola obmedzená osobná sloboda podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku č. 301/2005 Z. z., nakoľko bol dôvodne podozrivý zo spáchania trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. Počas stráženia žalovaného na OO PZ Nitra poškodený práp. V. U. neustále pociťoval bolesť v zápästí pravej ruky. Po skončení všetkých úkonov na OO PZ Nitra bezodkladne informoval o vzniknutom úraze a jeho okolnostiach zástupcu veliteľa 1. čaty pohotovostnej motorizovanej jednotky odboru poriadkovej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre nápr. W. V. E., ktorý práp. V. U. podrobil dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v dychu s negatívnym výsledkom. O celej udalosti bol zároveň informovaný aj veliteľ PMJ OPP KR PZ v Nitre pplk. W. W. O., ktorý vyhodnotil použitie donucovacích prostriedkov ako oprávnené. Útokom žalovaného utrpel práp. V. U. ujmu na zdraví v podobe pomliaždenia zápästia pravej ruky.

6. Vyšetrovateľ odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Nitre uznesením začal podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku č. 301/2005 Z. z. stíhať žalovaného, ako obvineného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. Následne podal vyšetrovateľ návrh na podanie obžaloby ČVS: ORP-1694/NR-NR-2015 zo dňa 17.02.2016 a v nasledujúcom súdnom konaní bol žalovaný trestným rozkazom Okresného súdu Nitra č. 4T/26/2016 zo dňa 21.03.2016 odsúdený z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13.05.2016.

7. Poškodený policajt práp. V. U. sa následkom služobného úrazu stal dočasne neschopný na výkon štátnej služby od 30.08.2015 do 30.10.2015. Počas tohto obdobia mu žalobca vyplatil služobný plat celkom vo výške 2.238,27 eur a bola vyplatená suma vo výške 516 eur (náhrada za bolesť).

8. Zo záverov znaleckého posudku číslo 10/2019 súdom ustanoveného znalca v konaní MUDr. Mariána Nosáľa vyplýva, že na základe preštudovania kompletnej zdravotnej dokumentácie poškodeného, preštudovaním spisového materiálu 14C 1/2017, zranenie s diagnózou Contusio et distorsio ARC 1.dx. (pomliaždenie a podvrtnutie pravého zápästia) mohlo byť spôsobené poškodenému žalovaným, keď žalovaný ležiac na zadných sedadlách auta a kopajúc nohami zasiahol jednu z nôh poškodeného do pravej ruky, keď sa poškodený snažil žalovaného z vozidla vytiahnuť. Zároveň uviedol, že možno konštatovať, že dĺžka liečenia poškodeného bola od 30.08.2015 do 31.10.2015 vzhľadom na diagnózu Contusio (pomliaždenie) et (a) distorsio (podvrtnutie) ARC 1. dx. (pravého zápästia) bola primeraná. Pri hodnotení bolestného by znalec podľa zákona č. 437/2004 Z. z. použil položku č. 125d. Podvrtnutie pravého zápästia - 15 bodov, nie položku 113e. Pomliaždenie zápästia 15 bodov. Obom prislúcha rovnaký počet bodov a je to pre odškodnenie poškodeného nepodstatné.

9. Prvoinštančný súd skúmal splnenie zákonných podmienok na náhradu škody, t. j. existenciu škody, protiprávne konanie, zavinenie, priama príčinná súvislosť a následok a považoval v konaní za preukázané, že poškodenie zdravia svedkovi V. U. bolo spôsobené konaním žalovaného smerujúcim proti služobnému zákroku. Žalovaný porušil povinnosť, ktorá mu (ako inej každej osobe) vyplýva z ust. § 415 Občianskeho zákonníka, a to počínať si tak, aby nedochádzalo ku škode na zdraví. Porušenie preventívnej povinnosti žalovaným malo za následok poškodenie zdravia zakročujúceho policajta V. U., čo bolo v konaní žalobcom preukázané (úradný záznam poškodeného práp. V. U. zo dňa 31.08.2015, úradný záznam práp. B. B. zo dňa 31.08.2015, úradný záznam zástupcu veliteľa 1. čaty PMJ OPP KR PZ v Nitre npor. W. V. E. zo dňa 31.08.2015, záznam zo služby spolu s hlásením o použití donucovacieho prostriedku zo dňa 29.08.2015).

10. Súd poukázal na to, že žalovaný bol obvinený z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. Následne podal vyšetrovateľ návrh na podanie obžaloby ČVS: ORP-1694/NR-NR-2015 zo dňa 17.02.2016 a v nasledujúcom súdnom konaní bol žalovaný trestným rozkazom Okresného súdu Nitra č. 4T/26/2016 zo dňa 21.03.2016 odsúdený z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z.

11.1. V konaní žalobca predložil lekársky posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 21.01.2016 ako i rozhodnutie KRPZ - NR-VO2-146-001/2016-PR zo dňa 19.09.2016, ktorým bolo za služobný úraz práp. V. U. priznaná náhrada za bolesť vo výške 516 eur, ktorá bola žalobcom uhradená. Súd mal za to, že i znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že príčinou zranenia poškodeného bolo konanie žalovaného, keď znalec v znaleckom posudku konštatoval, že zranenie práp. V. U. ako zakročujúceho policajta mohlo byť spôsobené poškodenému žalovaným, keď žalovaný ležiac na

zadných sedadlách auta, kopajúc nohami zasiahol jednou z nôh poškodeného do pravej ruky, keď sa poškodený snažil žalovaného z vozidla vytiahnuť.

11.2. Znalec sa vyjadril i k otázke práceneschopnosti poškodeného a v znaleckom posudku uviedol, že dĺžka liečenia poškodeného od 30.08.2015 do 31.10.2015 bola primeraná. Žalovaný v konaní nepreukázal svoje tvrdenie, že príčinou zranenia poškodeného nebolo jeho konanie. Z vykonaného dokazovania bolo zistené, že disciplinárne konanie bolo zastavené v zmysle § 239a zák. č. 73/1998 Z. z., keď nebolo preukázané, že prápor. V. U. sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 52 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z..

12. Prvoinštančný súd vyhodnotil ako nedôveryhodné výpovede svedkov B. W. a W.. M. W., ktorí sú blízkymi príbuznými žalovaného, pretože ako svedkovia sa na mieste samom v čase úrazu nenachádzali. Pokiaľ ide o svedkov X. N. a O. N., ktorí síce potvrdili, že počuli krik žalovaného ako aj to, že žalovaný mal zranenie na čele, ale ich výpoveďami nebolo nad všetky pochybnosti preukázané, že žalovaný nespôsobil zranenie svedkovi V. U.. Svedok W. V. nepotvrdil tvrdenia žalovaného, uviedol iba to, že zachytil jeho meno, nevedel v akom bol stave a zranenie príslušníkov si nevšimol. Svedkyňa O. nevedela dosvedčiť priebeh zranenia policajta, resp. konanie polície voči žalovanému počas jeho umiestnenia na policajnej stanici, preto výsluch navrhovanej svedkyne súd nevykonal.

13.1. Pretože v konaní boli splnené všetky základné predpoklady vzniku škody a to existencia škody, protiprávne konanie, zavinenie, priama príčinná súvislosť medzi vznikom škody a protiprávnym konaním, súd prvej inštancie považoval žalobu žalobcu za dôvodne podanú a v plnom rozsahu jej vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 516 eur (náhrada za bolesť, uhradená suma poškodenému, preukázané potvrdením zo dňa 14.11.2016). Zároveň súd priznal žalobcovi uplatnený nárok za náhradu mzdy počas práceneschopnosti vo výške 2.238,27 eur (služobný plat počas dočasnej PN 30 dní vo výške 1.043,23 eur, náhrada príjmu za úraz 32 dní - suma 817,39 eur, odvody za zamestnávateľa vo výške 377,65 eur). Pretože v spore bolo preukázané, že žalovaný spôsobil škodu úmyselne, súd vylúčil aplikáciu ustanovenia § 450 Občianskeho zákonníka o znížení náhrady škody.

13.2. Žalobcovi priznal i úrok z omeškania s poukazom na § 517 ods. 1, 2 Obč. zák. a § 3 vl. nar. č. 87/95 Zb. a to od 13.12.2016, teda odo dňa kedy sa žalovaný dostal do omeškania, keď výzvou zo dňa 22.11.2016 bola vyzvaný k úhrade pohľadávky do 10 dní od doručenia výzvy. Žalovanému bola predžalobná výzva doručená dňa 02.12.2016.

14. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a vzhľadom na úspech žalobcu v konaní priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

15. Pretože v danej veci bol do konania ustanovený znalec MUDr. Marián Nosál, súd uložil žalovanému povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 350 eur. Súd znalcovi uznesením č. k. 14C/1/2017-155 zo dňa 14.05.2019 priznal znalečné vo výške 351,12 eur, znalcovi bola vyplatená odmena vo výške 350 eur z preddavku, ktorý zložil žalovaný, preto rozhodol, že znalec má nárok na znalečné (na rozdiel medzi priznanou sumou znalečného a preddavkom) voči žalovanému, ktorý v konaní úspešný nebol.

16. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, odôvodniac ho podľa § 365 ods. 1 písm. e/, f/ a g/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. Nesúhlasil s obsahom vydaného rozhodnutia, pretože v ňom absentujú viaceré relevantné skutočnosti, ktoré pri rozhodovaní okresného súdu neboli vzaté do úvahy. Súd pri rozhodovaní vo veci nijakým spôsobom nepreukázal, že k zraneniu práp. U. došlo vyslovene na základe údajného útoku žalovaného, a to najmä z dôvodu, že žalobca navštívil nemocnicu až niekoľko hodín po údajnom utŕžení zranenia a až po zistení, že žalovanému spôsobil zranenia takého rozsahu, že mu musela byť privolaná rýchlá zdravotná služba. Súd sa v konaní nijakým spôsobom nezaujímal, že orgán verejnej moci sa na ňom dopustil ublíženia na zdraví, pričom v celom konaní nadržieval žalobcovi, a to najmä tým, že relevantným spôsobom nezisťoval u práp. U. z akého dôvodu navštívil nemocnicu so svojím zranením až niekoľko hodín po jeho údajnom utŕžení.

17.1. Skutočnosť je tak, že žalovaný žalobcovi zranenie nespôsobil, ale si ho spôsobil sám po tom, čo bil žalovaného, napádal ho a fyzicky mu ubližoval niekoľko hodín v priestoroch policajného zboru a ako orgán verejnej moci sa na ňom dopustil trestnej činnosti, ktorá raz a navždy musí skončiť. Po zistení, že žalovanému bola privolaná rýchla zdravotná služba pre zranenia, ktoré mu spôsobil, rýchlo účelovo utekal do nemocnice, aby si zabezpečil vhodné alibi, lebo ho premohol strach, že mu ublížil. Súd sa mal zaujímať a dokazovať, prečo práp. U. navštívil nemocnicu až po tom, čo sa dozvedel, že situáciu bude preverovať inšpekcia. Žalovaný má za to, že zranenie, ktoré si vyžadovalo práceneschopnosť dva mesiace, vyžadovalo okamžité ošetrenie v nemocnici presne také, aké bolo poskytnuté žalovanému a nie ošetrenie vykonané po niekoľkých hodinách, čo jasne nasvedčuje, že žalobca sa nechal ošetriť účelovo v snahe skryť svoje konanie, ktorým on spôsobil žalovanému niekoľkotýždňovú domácu liečbu.

17.2. Žalovaný má za to, že súd na pojednávaní vykonal len také dôkazy, ktoré nadržovali žalobcovi, pričom pri rozhodovaní sa neopieral o dôkazy, ktoré predložil vo forme fotodokumentácie, na ktorej je zachytený rozsah zranení žalovaného, ktoré mu spôsobil žalobca ako orgán verejnej moci. Súd sa nezaujímal o to, prečo ho práp. U. takýmto neľudským spôsobom „dokaličil“.

18. Po prečítaní znaleckého posudku si je vedomý toho, že súd pri svojom rozhodovaní účelovo nežiadal znalca na zodpovedanie všetkých otázok, o ktoré žiadal pred pojednávaním, a preto rozhodol tak, ako je uvedené v rozhodnutí. Žiadal o zodpovedanie otázok: 1. Je možné diagnózu contusio capri spôsobiť vykopnutím nohy, hoci odborná literatúra uvádza, že sa spôsobuje tvrdým dopadom poškodenej časti tela, napr. pádom? 2. Je možno rukou, na ktorej bola určená diagnóza contusio capri spôsobovať nasledovne ďalšie nárazy, údery celé hodiny alebo je zranenie citeľné v okamžiku, keď k nemu dôjde? 3. Aká je obvyklá dĺžka liečby s touto diagnózou? 4. V spise absentuje skutočnosť, že by bola poškodenému predpísaná ortopedická pomôcka ako napr. bandáž alebo ortéza. Ak bol poškodený v skutočnosti 9 týždňov práceneschopný, muselo sa jednať o problematiku zranenie. Nemala by mu byť takáto ortopedická pomôcka predpísaná už pri prvej kontrole, keď lekár videl, že zranenie sa nelieči? 5. Je 9 týždňov dĺžka liečby ojedinelá, alebo sa v praxi vyskytujú obdobné prípady? 6. Ak pacient prišiel na kontrolu po jednom mesiaci a zranenie nebolo vyliečené, nemal lekár nariadiť pacientovi podrobiť sa vyšetreniam ako sú: Rontgén, magnetická rezonancia alebo neurologické vyšetrenie? 7. Vyžaduje si tak dlhá liečba zápatia aj rehabilitácie po rekonvalescencii?

19. Žalovaný je toho názoru, že súd zaviazal znalca na odpovedanie takých otázok, ktoré sú v prospech žalobcu a pri rozhodovaní preukázal svoju zaujatosť voči bežným občanom domáhajúcim sa spravodlivosti v snahe zabezpečiť spravodlivý proces a „rovnosť zbraní“ pri konaní a výrazným spôsobom nadržoval protistrane - žalobcovi. V tomto storočí fyzické útoky policajtov na občanov musia skončiť. Práp. U. si zranenie spôsobil sám práve vtedy, keď si boxerské vreco pomýlil s telom žalovaného. Neexistuje jeden priamy ako aj nepriamy dôkaz potvrdzujúci vinu žalovaného, lebo druhý svedok tento údajný fyzický útok na vlastné oči nevidel. Súd sa v rozhodnutí neopiera o výpovede svedkov a nepovažuje ich za dôveryhodné, pretože svedkovia sú rodinnými príslušníkmi žalovaného. Odvolací súd preto žiada, aby ani svedkov žalobcu nebral do úvahy, lebo sú kolegami práp. U..

20. Na výzvu súdu prvej inštancie zo dňa 18.12.2019, aby žalovaný doplnil svoje odvolanie o nasledovné náležitosti: v akom rozsahu napáda rozhodnutie, z akých dôvodov rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa domáha (odvolací petit), žalovaný v písomnom podaní zo 7.1.2020, ktoré osobne podal na okresný súd 8.1.2020, uviedol, že hlavným odvolacím dôvodom je skutočnosť, že súd pri rozhodovaní nevykonal dôkazy spôsobom, ktorým sa v konaní domáha toho, že znalecké dokazovanie nebolo vykonané v rozsahu ním požadovanom a neboli zodpovedané otázky, o ktoré ako žalovaný žiadal, následkom čoho rozhodol súd tak, ako rozhodol bez prihliadnutia na rozhodujúce skutočnosti, ktoré ak by boli znalcom zodpovedané, súd by dospel k iným záverom. Na základe vykonaných dôkazov, ktoré nadržovali žalobcovi, súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď nebral do úvahy svedecké výpovede jeho ako žalovaného, ale svedecká výpoveď žalobcu pritom v rozhodnutí je podľa súdu obstojná a dôveryhodná, čo považuje za nespravodlivé a zaujaté zo strany súdu s prihliadnutím na osobu žalobcu. Odvolaním sa domáha zrušenia vydaného rozsudku v celom rozsahu, pretože sa činu, ktorý sa mu kladie za vinu nedopustil, a preto nesúhlasí ani s výškou uloženého trestu.

21. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že odvolanie považuje v celom rozsahu za nedôvodné a podané výlučne len s účelom zbavenia sa zodpovednosti za škodu, za ktorú žalovaný

zodpovedá. S odvolacími dôvodmi žalovaný argumentoval aj na súde prvej inštancie a súd sa s jeho argumentmi riadne vysporiadal a riadne vykonal rozsiahle dokazovanie preukazujúce zodpovednosť žalovaného za vzniknutú škodu. Vykonané dôkazy súd prvej inštancie riadne vyhodnotil a v rámci dokazovania na návrh žalovaného vykonal aj znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia MUDr. Mariánom Nosálom, ktorý odpoveďami na zadané otázky súdu vzťahujúcimi sa k meritu veci jednoznačne potvrdil žalobcove tvrdenia. Prípadné ďalšie otázky uvádzané žalovaným v podanom odvolaní sú irelevantné. Žalobca navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalovaného v celom rozsahu zamietol a potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

22. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

23.1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

23.2. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

23.3. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

23.4. Podľa § 393 ods. 2 CSP v odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uvedie stručný obsah napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní, prípadne ďalších subjektov, ktoré dôkazy v odvolacom konaní vykonal a ako ich vyhodnotil, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax; ustanovenia § 387 ods. 2 a 3 tým nie sú dotknuté. Odôvodnenie rozhodnutia senátu obsahuje aj pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté.

24. V ustanovení § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

25. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

26. Súd prvej inštancie v predmetnej veci vykonal potrebné dokazovanie zamerajúc sa na riadne zistenie skutkového stavu veci, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam a následne dospel aj k správne právnemu záveru, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu 2 754,27 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne z priznanej istiny od 13.12.2016 do zaplatenia.

27. Odvolací súd v zmysle § 379 a § 380 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, keďže bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá a je toho názoru, že všetky dôvody, ktoré žalovaný uvádzal v odvolaní vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, lebo prvoinštančné a druhoinštančné konanie tvoria jeden celok. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa v odvolaní žalovaného namietaných skutočností je správne skutkovo a právne odôvodnené a zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia v ust. § 220 CSP. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k prejednávanej veci, aké dôkazy vo veci vykonal (bod 12 odôvodnenia rozsudku) a ako sa s nimi vysporiadal, ako vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania a aké právne predpisy aplikoval na skutkové zistenia, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani také aplikácie príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalovaný sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje neznamená, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie.

28. Obsahom práva na spravodlivý proces (článok 46 ods. 1 Ústavy SR) je umožniť každému, bez akejkoľvek diskriminácie, reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

29. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania na súde prvej inštancie, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vysporiadal s rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie, odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP) a na zdôraznenie jeho vecnej správnosti veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné: Odvolací súd sa stotožňuje s názorom, že protiprávnosť konania žalovaného spočívala neuposlušnosťou výzvy verejného činiteľa, následného aktívneho fyzického útoku na poškodeného policajta a kladenia aktívneho odporu, na prekonanie ktorého museli byť zakročujúcimi príslušníkmi použité voči žalovanému donucovacie prostriedky, pričom v dôsledku fyzického útoku žalovaného došlo k zraneniu príslušníka policajného zboru.

30.1. Predmetom konania na súde prvej inštancie je regresný nárok žalobcu proti žalovanému v zmysle 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov z dôvodu, že pri služobnom zákroku voči žalovanému policajt práp. V. utrpel úraz v podobe pomliaždenia zápästia pravej ruky, za ktorý mu bola podľa § 20 ods. 1 písm. b/ a § 22 citovaného zákona žalobcom priznaná náhrada za bolesť v sume 516 eur a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 2 238,27 eura, teda spolu pohľadávka vo výške 2 754,27 eura.

30.2. Ustanovenie § 114 ods. 5 citovaného zákona č. 328/2002 Z. z. upravuje, že služobný úrad, služobný orgán, útvar sociálneho zabezpečenia ministerstva alebo Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá mu vznikla výplatom dávky nemocenského zabezpečenia a dávky úrazového zabezpečenia v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania alebo

v dôsledku potvrdenia nesprávnych údajov rozhodujúcich na vznik nároku na dávku nemocenského zabezpečenia a dávku úrazového zabezpečenia, nároku na jej výplatu alebo jej sumu.

30.3. Pretože žalobca vyplatil poškodenému práp. V. U. dávky v dôsledku služobného úrazu, ktorý utrpel pri služobnom zákroku voči žalovanému, mal právo na vymáhanie vyplatenej sumy od žalovaného, ktorý úraz zavinil. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že poškodenému policajtovi V. U. zranenie nespôsobil, ale si ho spôsobil sám po tom, čo bil žalovaného, avšak to žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, naopak, vo svojej výpovedi do zápisnice Krajského riaditeľstva PZ v Nitre dňa 7.10.2015 uviedol, že nevie, akým spôsobom vystupoval z vozidla po tom, čo bol predvedený príslušníkmi PZ na Obvodné oddelenie PZ v Nitre, Nábřežie mládeže a nevie, nepamätá si, ako sa správal voči policajtom, ktorí ho brali v putách na policajnú stanicu; v zápisnici je zaznamenaný údaj o tom, že žalovaný nafúkal dňa 29.08.2015 o 02:39 hod. 1,46 mg/l, čo je v prepočte vyše 3 promile alkoholu v krvi, a to po 5 a pol hodine po odchode z pohostinstva Domček.

31. Zo znaleckého posudku znalca MUDr. Mariána Nosáľa číslo 10/2019 z 23.04.2019 vyplýva záver, že zranenie s diagnózou Contusio et distorsio ARC l.dx (pomliaždenie a podvrtnutie pravého zápästia) mohlo byť spôsobené poškodenému žalovaným, keď žalovaný ležiac na zadných sedadlách auta a kopajúc nohami zasiahol jednou z nôh poškodeného do pravej ruky, keď sa poškodený snažil žalovaného z vozidla vytiahnuť. Dĺžka liečenia poškodeného od 30.08.2015 do 31.10.2015 vzhľadom na uvedenú diagnózu bola primeraná. Znalecký posudok bol doručovaný žalovanému, ktorý sa k nemu nevyjadril, a preto jeho výhrada v odvolaní, že súd pri svojom rozhodovaní účelovo nežiadal znalca na zodpovedanie všetkých otázok, o ktoré žiadal pred pojednávaním, nie je opodstatnená. Znalec sa jasne vyjadril k otázke mechanizmu poškodenia poškodeného policajta, keď uviedol, že jeho zranenie (pomliaždenie a podvrtnutie pravého zápästia) mohlo byť spôsobené poškodenému žalovaným tým, že ležiac na zadných sedadlách v aute a kopajúc nohami zasiahol jednou z nôh poškodeného do pravej ruky, keď sa snažil žalovaného vytiahnuť z auta a znalec sa tiež vyjadril aj dĺžke pracovnej neschopnosti poškodeného, keď uviedol, že bola vzhľadom na uvedené zranenie policajta primeraná.

32.1. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

32.2. V predmetnej veci súd prvej inštancie vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zákonom, vyhodnotil dôkazy, ktoré boli dôležité v tejto veci, t. j. priame dôkazy a vytriedil dôkazy, ktoré dôležité neboli (nepriame dôkazy) a v konaní vychádzal zo všetkého, čo vyšlo najavo a svoj postup aj presvedčivo odôvodnil. Vecnú správnosť odborných záverov súd preskúmať nemôže, hoci to neznamená, že ho musí bez ďalšieho prevziať, avšak ak sú odborné závery v súlade s ostatnými dôkazmi, potom aj z nich vychádza pri hodnotení dôkazov z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

33. Odvolací súd k odvolaniu žalovaného poznamenáva, že predmetom konania nebolo posudzovanie zákroku policajtov voči žalovanému, pričom tieto otázky boli v dôsledku podania žalovaného týkajúce sa podozrenia zo spáchania zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona prejednávané Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, ktoré nezistilo dôvod na začatie trestného stíhania alebo postupu podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku voči príslušníkom Policajného zboru, ktorí boli služobne zaradení na Pohotovostnej motorizovanej jednotke Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre dňa 29.08.2015 v čase po 19:15 hod. v Nitre na prízemí budovy Okresného riaditeľstva PZ v Nitre a vec uznesením z 23.10.2015 odovzdalo na disciplinárne konanie riaditeľovi Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre, ktoré následne zastavilo konanie vo veci uloženia disciplinárneho opatrenia proti B. z dôvodu, že sa zo všetkých získaných dôkazov nepodarilo preukázať, že sa práp. V. U. dopustil disciplinárneho previnenia.

34. Záverom odvolací súd poukazuje na ust. § 34 zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore, podľa ktorého je každý povinný uposlúchnuť výzvu, pokyn, príkaz a požiadavku policajta alebo strpieť

výkon jeho oprávnení ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, v ktorých je upravená všeobecná preventívna povinnosť každého počínať si tak, aby sa nikomu neškodilo), v prípade, že by žalovaný ako páchatel' trestného činu, za ktorý bol uznaný vinným, nekládol odpor, a teda uposlúchol výzvy zakročujúcich policajtov, k zraneniu policajta by nedošlo a služobnému úradu, t. j. žalobcovi by nevznikla povinnosť policajta odškodniť.

35. Súd prvej inštancie správne jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel a správne rozhodol aj o náhrade trov konania, keď v konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, a správne rozhodol aj o nároku na znalečné.

36. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo všetkých výrokoch ako vecne správny potvrdil.

37. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi voči žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania ako procesne úspešnej strane v odvolacom konaní, pretože náhradu trov odvolacieho konania nepožadoval a ani mu žiadne trovy nevznikli.

38. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).